

ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

Όσα χρόνια κι αν περάσουν, θεωρώ πως πάντα θα υπάρχουν πράγματα που πρέπει να ειπωθούν. Ιστορικά γεγονότα λιγότερο γνωστά στο ευρύ κοινό, αλήθειες που πρέπει να αποκαλυφθούν, πρόσωπα που ζητούν έστω και αργά δικαίωση, αλλά και κύκλοι που άνοιξαν παλαιότερα, να κλείνουν στο σήμερα με απαντήσεις σε ερωτήματα που ταλάνιζαν αρκετούς από τους εμπλεκόμενους όλα αυτά τα χρόνια. Προσωπικά ρουφώ σαν σφουγγάρι όποια πληροφορία και γνώση λαμβάνω από τα ιστορικά μυθιστορήματα που διαβάζω. Είναι σαν μπαίνω μέσα σε ένα χρονοντούλαπο που με γυρίζει

πίσω στον χρόνο, καθιστώντας με αυτόπτη μάρτυρα και κομμάτι της ιστορίας. Ξέρω πως ο χρόνος είναι περιορισμένος και δεν μπορούμε να διαβάσουμε όλα τα βιβλία, αλλά γιατί να μην επιλέγουμε εκείνα που είναι πιο κοντά στις αναγνωστικές μας προτιμήσεις; Και για να μην παρεξηγηθώ, εδώ να πω πως δεν υποτιμώ κανένα λογοτεχνικό είδος, -άλλωστε κι όλη η στάση μου το αποδεικνύει-, αφού για όλους κι όλες εκεί έξω υπάρχουν τα βιβλία που καλύπτουν τις αναγνωστικές τους προτιμήσεις. Να με, λοιπόν, σήμερα εδώ να σας παρουσιάζω το νέο ιστορικό/κοινωνικό μυθιστόρημα του συγγραφέα Νίκου Παργινού, με τίτλο "ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ", που κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις εκδόσεις Ψυχογιός.

"Κέρκυρα, 1916. Δυο κόσμοι διαφορετικοί σμίγουν μοιραία, καθώς χιλιάδες Σέρβοι στρατιώτες και πρόσφυγες καταφθάνουν στο νησί του Ιονίου, μέσα στη δίνη του Μεγάλου Πολέμου. Μετά τον Αλβανικό Γολγοθά και την κατάληψη της χώρας τους, οι αποδεκατισμένοι Σέρβοι βρίσκουν έναν σωτήριο τρόπο για να επουλώσουν τις αμέτρητες πληγές τους, μα τα βάσανά τους δεν έχουν τελειωμό, καθώς οι επιδημίες θα πλήξουν μεγάλο κομμάτι των διασωθέντων. Στη σκιά ετούτης της πρωτοφανούς κατάστασης, ο έρωτας, αν και φαντάζει περιττή πολυτέλεια, έρχεται δικαιοματικά στο προσκήνιο και διατρανώνει το μεγαλείο του."
(Απόσπασμα περίληψης οπισθοφύλλου)

Ξεκινώντας την ανάγνωση του βιβλίου, δεν σας το κρύβω πως ένιωθα μία ευχάριστη έκπληξη της σκέψης μου για δύο λόγους. Από την μία μεριά, ήταν η γλυκειά αδημονία να μάθω πράγματα για τα συγκεκριμένα ιστορικά και μη γεγονότα που έλαβαν χώρα εκείνη την εποχή στο νησί των Φαιάκων, την Κέρκυρα, κι από την άλλη μεριά, η χαρά πως θα ερχόμουνα σε επαφή με την πένα ενός συγγραφέα που μέχρι πρότινος δεν είχα διαβάσει κάποιο προγενέστερο έργο του. Θα ακούσαν όλα αυτά σε συνδυασμό με το παραπάνω απόσπασμα της περίληψης για να με κάνουν να αγαπήσω το βιβλίο; Προφανώς και όχι. Θα χρειαζόταν να "χαθώ" μέσα στις σελίδες του, να γνωρίσω τα πρόσωπα της υπόθεσης, να ζήσω ό,τι έζησαν, να αισθανθώ τα ίδια συναισθήματα και να προσμένω μαζί τους την όποια λύτρωση ακολουθεί μία κάθαρση... Άφησα, λοιπόν, στην άκρη τον όποιο ενθουσιασμό και ξεκίνησα το διάβασμα.

"Μια ιστορία αγάπης μεταξύ ενός Σέρβου στρατιώτη, του Ντιμίτρι, και μιας Κερκυραίας, της Σωτηρίας, θα γεννηθεί απρόσμενα μέσα από τα αποκαϊδία του πολέμου και των κακουχιών. Εκείνη βιώνει έναν μαρτυρικό γάμο στη σκιά ενός αδιάστακτου άρχοντα του νησιού. Εκείνος, κομμάτι ενός πολεμικού δράματος, ψάχνει απεγνωσμένα ελπίδα σε τούτον τον τόπο. Ο έρωτάς τους γεννιέται παράδοξα, γεφυρώνοντας δεσμεύσεις,

πατρίδες, συνθήκες, κόσμους, ενάντια σε όλους και όλα. Μα είναι αποφασισμένοι να τον τιμήσουν. Θα τα καταφέρουν;" (Απόσπασμα περίληψης οπισθοφύλλου)

Ο συγγραφέας ξεκινά την εξιστόρηση με ένα παράδοξο, αλλά ελκυστικό τρόπο. Βρισκόμαστε στο παρόν των προσώπων κι ένα σημαδιακό γεγονός θα γίνει η αφορμή για να αρχίσει να ξετυλίγεται το κουβάρι της ιστορίας και να ξεχυθούν μνήμες, συναισθήματα και γεγονότα μίας μακρινής εποχής που τα αποτελέσματά τους είναι φανερά μέχρι και τις μέρες μας. Ο συγγραφέας με λόγο γλαφυρό κι άκρως κατανοητό μας δίνει την ευκαιρία να μάθουμε γεγονότα που συνέβησαν τότε και ίσως να μην είναι τόσο ευρέως γνωστά. Χωρισμένο το βιβλίο σε τέσσερα μέρη αποτελούμενα από μεστά κεφάλαια, όχι μόνο θα μας συγκινήσει, αλλά και θα μας προβληματίσει. Πέρα από την εκτενή του αναφορά σε ιστορικά γεγονότα, ο συγγραφέας μέσα από την προσωπική ιστορία του καθενός από τα πρόσωπα, καθώς και την εις βάθος σκιαγράφησή τους, όχι μόνο τους/τις καθιστά πιο οικείους/ες για το αναγνωστικό κοινό, αλλά μέσω αυτών εκπροσωπούνται στάσεις ζωής, ήθη, πεποιθήσεις και γενικότερες θέσεις της τότε κοινωνίας της Κέρκυρας κι όχι μόνο.

Έχω μία θερμή παράκληση για εσάς. Προσπαθήστε, διαβάζοντας το βιβλίο, να μην θυμώσετε με τον συγγραφέα για τις όποιες δοκιμασίες βάζει να περάσουν οι ήρωες και οι ηρωίδες. Δεν είναι εκείνος ο υπαίτιος, αλλά η ζωή και οι πράξεις κάποιων τρίτων. Ο συγγραφέας νοιάζεται για όλους κι όλες ανεξαιρέτως κι ας κρατάει μία απόσταση ασφαλείας. Αφήνει σε εμάς να επιλέξουμε. Άλλωστε, όπως θα διαπιστώσει ο καθένας και η καθεμία που διαβάσει το βιβλίο, όλα για κάποιον λόγο γίνονται και η τιμωρία, ή, η λύτρωση θα έρθει για όλους κι όλες με τον έναν, ή, τον άλλον τρόπο. Προσωπικά χρειάστηκα δύο μέρες για να ολοκληρώσω την ανάγνωση του βιβλίου. Όχι γιατί δεν είναι καλογραμμένο. Κάθε άλλο! Απλά χρειαζόμουν την απαραίτητη δόση συναισθηματικής ανάπαυλας. Γυρίζοντας και φτάνοντας στον επίλογο, από το παρελθόν έχουμε επανέλθει πάλι στο παρόν κι αυτός ο κύκλος που άνοιξε τότε, έκλεισε με τον κάλλιστο τρόπο, αφήνοντάς με με μία όμορφη αίσθηση.